

Publicerad 2018-09-27 21:03 av Paradisfågeln

Schack

I början verkar friheten nära
Den ligger på nattduksbordet still
Den vita pjäsen tar första steget
Med känslan att den kan gå vart den vill

Men ganska snart kryper mörkret närmre
Raderar de ljussken som kändes så många
Fast i en spjålsäng krymper så livet
För utan armar du ej dagen kan fånga

Då ögat sluts spelas norrskenet upp
Försöker med sil att fånga dess stoft
När bitter du ångrar din tafatthet
Erinra ungdomens längtande doft

Du själv kungen är, tar ett steg i taget
omkring dig yr de för bröden
När du står vid en skatt ta av dig din hatt
den dag du är matt trumfar döden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Paradisfågeln med Poeter.se id #112406 innehar upphovsrätten